

та визначити українські масові і політичні дії. Мистецькі частини виступ: хор „Прометей” з Філадельфії, інсценізацію поєм „Смерть” виконав Об'єднання Мистців Української нині. Після маніфестації буде введена демонстрація біомасидаи СССР у Вашингтоні. Об'єднання Комі Українсько-Американськ Організацій Великого Порку — Відділ УККА, аналізу спеціальні авіабомбаи до маніфестацію в Вашингтоні. Очоли можуть готитися до цю поділку у

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918. P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07308

„Непорухна святість”

Стаття керівника Відділу пропаганди та агітації ЦК КПРС О. Яковлева „Проти антиісторизму”, що появилася 15 листопада на сторінках „Літературної Газети”, а відтак була передрукована російськими газетами, стала причиною усунення його з цієї відповідальної посади. Як виявляється тепер, у вини О. Яковлеву приписано те, що він поважився критично висловитися про російські націоналістичні тенденції та пережитки, вимагаючи від авторів додержуватися принципів „соціалістичного реалізму”, а коли йдеться про минуле російських народів, то щоб це минуле висвітлювати „об'єктивно” і його „не ідеологізувати”. О. Яковлев писав, що не можна забувати вчення Леніна про „дві культури в кожній національній культурі”, і що найбільшою помилкою цілого ряду російських і інших соціалістичних письменників є те, що вони почали розглядати культурну спадщину в дузі теорії „єдиного потоку”.

Не приходиться дивуватися тому, що, вийшовши з таких позицій, О. Яковлев закинув окремим російським авторам, що вони ідеологізують російське минуле і вихваляють „такі реакційні діячі, як В. Розанов і К. Леонтьєв”, приймаючи до уваги той факт, що російська література, історія і практика підсвідомої дійсності переповнені славою „старшого брата”, „великого російського народу”. Критика Яковлева порушила російських націоналістів і шовіністів, які відразу розпочали протинаступ. Як видно, їх сила під сучасну пору така, що під їх натиском іншо-мислячі росіяни мусять поступитися.

Випадок з О. Яковлевым має свою чималу вимову, бо засвідчує про тенденції на національному відтинку в СРСР і про намагання російських шовіністично-імперіалістичних кіл втримати російську абсолютну контролю над не-російськими народами в ім'я „великої Росії”. Цей випадок треба розглядати в контексті ліквідації Петра Шелеста і погромницької статті в „Комуністі України” з квітня, а також подібних російсько-націоналістичних, шовіністичних виступів в інших союзових республіках.

Держава в державі

Справжні бої, які минулого тижня відбулися між військом Лівану і арабськими партизанами — це ніби далека від нас подія, яка стосується внутрішніх відносин в арабському світі і може цікавити хіба сусідній з Ліваном Ізраїль. А втім, наука, яка виводиться з цієї події, має куди глибше політичне значення і стосується широкого проблеми політичних утків та проблем будівництва кожної молоді держави, тому вона посередньо цікава й для нас, українців, тим паче, що викликає ремінісценції з новітньої історії України.

Мільйон арабських утків із Палестини після проголошення держави Ізраїлю і першої ізраїльсько-арабської війни зріс впродовж наступного чвертстоліття ще на півмільйона осіб. Вони не включилися до народного господарства сусідніх, економічно відсталіших арабських країн, живуть по нинішній день здебільшого в таборах і з їх огороження та безнадійності зродилися розпач, бажання помсти, непошанування влади країн, в яких вони осіли, надмірна певність себе. Арабські держави використовували спершу ті настрої для творення з палестинських утків протиізраїльських партизанських організацій, — поки ті організації не почали творити держави в державі і своїми неконтрольованими випадками проти Ізраїлю стягали на ті держави репресії рейди. Спершу Йорданія, описав Ліван виступили збройно проти партизанів, щоб підпорядкувати їх своєму військовому командуванню, — але це, мабуть, надто пізні заходи, і вони не владуться.

Пригадується часи визвольної війни — революції в Україні. Самотужки творилися повстанські загони, які, було, досягли поважних успіхів в боях проти большевиків. Але патріотизм і хоробрість тісно сплелися у них із нещасливим зверненням влади молоді української держави і савіллям. Український уряд недоцільно тієї потенційної сили і не охопив її в організаційній рямці, щоб підпорядкувати головному командуванню військ. Тим часом, у новітній історії відомі війни не тільки регулярним військом з бойовими фронтами, а й партизанськими формациями, і міжнародні факції створювали стратегію й тактику Української Повстанської Армії. Але УПА боролася проти ворога і тому користувалася підтримкою місцевого українського населення. Коли ж арабські партизани стають загрозою для безпеки арабських держав і доводять до зударів з державним військом — то це погана прислуга арабській справі.

Леонід Полтава

УКРАЇНСЬКА МОВА В ТЕАТРІ

Українська дитина народилася і виростає в Нью-Йорку. Якщо говорити про мовний океан, то вона з перших днів свого життя потрапляє під два зустрічні вітри: український і а-н-г-лі-йський. Батько — мати в культурних родинках розмовляють українською мовою, радіо, яке дитина вміє по-своєму слухати, вже з першого року життя, говорить англійською. Велику працю викладає мати і взагалі родина в дитину, поки виростить двома мовою громадянина Америки, якого для країни потребує. До процесу такого виховання „відключені” рідні школи, курси українознавства, молодіжні організації, церкви. Здається, все вже зроблено, дитина добре володіє рідною мовою своєї нації і рідною мовою свого народу, себто українською і англійською. Національність — українська, народність, підданство — американське.

І ось збіда дитина потрапляє до Студії Мистецького Слова. Скільки же годин і годин доводиться часто виступати керівництву Студії пані Лідії Крушельницькій, щоб дитина по-справжньому не лише говорила по-українському, а й відчувала кожне слово, уміла викликати емоції з допомогою цього слова з театрального кону.

Але тема цієї статті — українська мова в Україні, в українському театрі (і радіо та телебаченні) в Українській ССР. Деякі українські режисери й актори розмовляють українською мовою тільки „по ходу п'єси”. В яких же національних театрах можлива подібна мовна мішанина? Де вже там сподіватися на чистоту сценічної мови, коли в театрі навіть під час творчої праці в українській фразі раз-по-раз потрапляють російські слова й вирази?..

Що це, чергова вигадка „українського буржуазного націоналіста”? Ні, зачитуюмо далі: „Чуємо зі сцени „Мій дорогий друже”, „золоті руки” або „запалани очі”, „шість тисяч” і т. д. Прикладів тих безліч: „Смфонія”, „репетіція”, „діффіна”, „зробили”, „чсний”, „чОш” тощо — все під

Католицька Церква в Польщі проти пропаганди атеїзму у школах

Варшава. — У всіх церквах у Польщі відідали в минулу неділю Пастирсько-го листа польського єпископату, в якому поручається вірним протиставитися намаганням зробити їх і їхніх дітей атеїстами. Водночас польський римо-католицький єпископат проголосив заяву, текст якої передає також закордонним кореспондентам, з гострою критикою проголошеного у варшавському соймі в квітні цього року плану навчання й виховання у школах. Польський єпископат закликає тому планові, що він виразно на-

впливом російської мови. „ТелЕфон”, „БалСГ”, „ІнстЕтут”, „Ті Ш казала”, „Зна-Ня” без другого „н”, „Воло-Ся” — без другого „с”. Адже по-російськи „волося”, з одним „с”, отже й по-українському нібито має бути „волося”...

Ці приклади наведені з журналу „Український Театр” з серпня 1972 року, що виходить у Києві. Його також може жити „взяти”, поєднуючи кілька радіопрограм, передаваних ламаюмо українською мовою з Московської радіовислани (нібито з Києва) для „українців за рубежом”. Туристи, які побували в Україні, були вражені отими „волосями”, „телефонами”, „інстЕтутами” в телевізійних українських програмах навіть російською мовою прізвиську типу Гемінґвей і назв — „Хемінґвей”, „Нікарауга”.

Що сказали б глядачі „За сестрою” чи будь-якої іншої української п'єси в Америці, коли б почули вкраплювані в українську мову англійських слів чи англійської мови? Різниця лише та, що українська дитина й мола людина живуть у Америці, а ось ті, з дозволу сказати, українські актори УССР живуть таки в Україні! Дієсно, як співствєть в „Запорожжі за Дунаєм”: „Хоч би Бога побоявся”!

Додайте до такого мовного каліцтва на київських та інших сценах ще й каліцтво репертуарне, вистави про Леніна й компанію, і чи ж дивуватися, що в н с т ай ідуть при порожніх залах.

Культура слова є показником загальної культури людини і великою мірою показником загальної культури народу. Як колись за білих царів, так тепер за червоних, Москва намагається зіштовхнути українську мову до ролі „мови плебей і парії”. І має успіхи, бо серед кожного народу є навіть вроджені плебей і парії. Та коли говорити про українців, то тут треба сказати рішуче: Не вище!

У 50-річчя створення СРСР мовна саламаха в театрах, радіо й телебаченні України лишилася ще раз показує антикультуру сутність совєтського режиму і нещастя окупанції. ставлений на пропаганду атеїзму у школах, виключаючи зовсім Церкву від впливу виховання шкільних дітей. Цей виступ Католицької Церкви в Польщі проти комуністичного уряду заперечив вістки в західній пресі про покращання відносин у Польщі між Церквою і комуністичним режимом. Все ж, польський єпископат підкреслює у тій своїй заяві в оборону права Церкви впливати на релігійне виховання дітей — свою добру волю і чим відкриває двері до дальших контактів між представниками режиму та Церквою.

Петро Ямляк

ВАРШАВСЬКЕ ГЕТТО

У „Свободі” з 27-го квітня п. р. під поданням вище заголовком була вміщена редакційна стаття, а день перед тим у тій же „Свободі” ред. Леонід Полтава вмістив статтю під заголовком „Українська допомога”, в якій також пише про варшавське гетто. Тому, що в цих статтях є певні недокладності щодо гетто, як і наочний свідок подій, який мало що сам не наклав голову, подаю дані не від когось, що чув про повстання у варшавському гетто, а як такий, що мав з ним зв'язки, і як такий, що сам у ньому жив, поки гестапці не прийшли і не казали в гострій формі: „Вег!”

Поки перейти до гетто, спинюся на подіях, що відбулися зразу після капітуляції Варшави. По вступі німців до польської столиці жиди були змушені інформувати їх про положення в місті. На мотопічках вони об'їздили вулиці, але вже на другий чи, може, третій день, як середньовічні невільники, очікали вулиці від рухомих. Перед війною в Варшаві жило біля 500.000 жидів. Коли німці створили гетто, то вони зігнали до нього не тільки жидів з Варшави, але й з околиць.

На початках створення гетто жиди ще пробували переходити на польський бік. При вулиці Окопів був збудований міст. Я був свідком, як жиди через той міст верталися до гетто. Біля мосту стояла жидівська умишурована поліція і немилосердно била тих, що поверталися з міста. Вони гадали, що цим врятують себе від смерті, але помилилися, бо коли гетто остаточно замкнули, вони стали такими ж його мешканцями.

Ред. Л. Полтава згадує у своїй статті про ешелон з жидівками на берлінській станції. То могли бути жидівки, вивезені з гетто ще перед повстанням, бо після повстання ані одна людина не врятувалася. До мене, до польського магістрату, приходив щотижня за якимись від жидівського магістрату з гетто платити якісь — тепер навіть не пригадую які — належності. На мій запит, як там у гетто, він відповідав: „Нас є там 600.000”. Коли я запитав про його батьків, він зрезитовано сказав, що „певно вже з них нічого зробили мило”.

Може за кілька хвилин перед тим, коли я хотів перейти попри гетто, жиди розпочали повстання. Тут мушу розповісти про одну подію, що може викликати не в одного здивування, а може й недовіру. Гестапці по годині 12-ї ночі відчинили браму до гетто, впустили до нього вантажні авта, наладованими карабінами та револьверами і продавали їх по 3.000 злотих за штуку. Вони думали, що в такий спосіб відберуть жидів гроші, золото і дорогоцінності, а зброя так чи інакше повернеться в їхні

Хочу неслим словом згадати тих жидів, у яких я мешкав при вул. Огородовій. Старий Фляцман був директором фабрики порцеляни. Один із його зятів адвокат був вихрест. Вихресткою була дочка Фляцмана. Другий зять — це був світовий слава доктор медицини Гайне. Наймолодша дочка Дана, лемонтіла, благаєла, щоб я врятував її. Але як?

Ця родина одного вечора заїла до вечері, всі одне з одним попрощалися і випили по келипкові отруї. Дана не випила, а згинула у вулкані бою героїчного смертю.

Щоб не попасти в лабеті Гестапо, може не одна родина пішла шляхом Фляцмана та його родини. Між іншим пані Фляцман володіла кількома мовами, знала світову літературу.

Повертаюся до початку. Коли жиди зрозуміли, що їх ошукано, бо німці заперечували, що виводять їх на роботу, а тим часом виводили на страту, вони рішилися на повстання. Провід над повстанцями перебрали старшини польської армії. Кожний мешканець гетто був добре озброєний. Ціле гетто мало прекрасне телефонічне сполучення.

І ось, коли почалося повстання, поляки збралася перед мурами гетто й гучними оплесками привітали німців, які стали обстрілювати повстанців. Та недовго дурити, бо налетіли гестапці й без розбору стали стріляти на когось попало. Так біля мене впав труп, а через нього перекопався, опинився в сінях кам'яниця, а звідси вилетів на другий поверх, де пересидів до три години. В моєму щоденнику я тоді записав: „Гетто горить, чути безперервну стрільяну”.

Пізніше німці підвели малі гарматки й почали з них обстрілювати гетто. З каналу вони витягували кілька десятків жидів, поставили їх під стіну, наказали спустити штани, а руки сперти на стіну. Ніколи не забуду тієї мабаччової сцени. Розлючений гестапцев став стріляти щодругого в голову, а коли скінчив свою ганебну роботу, постріляв решту.

Говорити про те, що деяким жидам вдалося врятуватися — це чиста нісенітниця. Уже при кінці повстання з кривки при вул. Мурановській необережно вийшла на світ молода гарна дівчина. Вона певно гадала, що німці її не запримітять. Але вони її зловили й під „словом честі”, що подарують їй життя, наказали показати вхід до кривки. Дівчина з півгодини ввагалася, та кінці повірила бандитам і поведла їх до кривки. Тоді один з гестапців вистрілив і кусні черепа неповинної жертви полетіли на всі сторони. Таке було „словом честі” гестапців, подібно до московсько-большевицького.

МЕТАБОЛІЗМ І ФАРМАКОЛОГІЯ АЛЬКОГОЛЮ

Коли людина заживає будь-яку кількість алкоголю, що в її організмі твориться і який він має на людину вплив? У медичній термінології називаємо це метаболізмом і фармакологією алкоголю.

Алкоголь, точніше — етиль алкоголь, — це продукт ферментації рослинного цукру або крохмалю, коли з поміччю ферментів дріжджів глюкоза і фруктоза перетворюються на нову субстанцію. У цьому процесі алкоголь доволі розводнений, а щоб довести до вищої концентрації, його переводять через дистильації. Практично його можна довести до містності 97,2% за об'ємом. Виробляють його звичайно 95% за об'ємом (92,4% за вагою), але що відсотковість у практичному житті в Америці звуть „190-ої проби” (190 „пруф”). Інакше кажучи, американська назва „пруф” — це вдвоє більше число, як фактична відсотковість алкогольного напою. Так, наприклад, напій із „100 пруф” — це, по суті, 50-відсотковий розчин алкоголю. Слово ж алкоголь — арабською походження.

Виробляють і споживають алкогольні напої у різних формах і різної містності — різні сорти вина, пива, горілок, лікерів і т. д., але вони можуть різнитися лише смаком. Фактично всі вони мають у собі етиль алкоголь, лише різної містності.

Випитий алкоголь дуже швидко абсорбується через шлунок і кишки у кровоносну систему без ніяких хемічних змін. Він проходить кровоносною системою у печінку, звідти до серця, а тоді по цілому організмі. Віла

У ТРИДЦЯТИРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

28-го квітня 1943 року окремими відозвами Українського Центрального Комітету і німецького командування проголошено створення військової формации „Серпнєвської Дивізії „Галичина”.

Українське громадянство поставилося прихильно до ідеї творення української збройної сили. В ряди Дивізії голосилися українці не тільки з Галичини, але й з інших українських земель. Як допоміжний український орган при творенні Дивізії постала Військова Управа, в склад якої увійшли колишні старшини з Української Галицької Армії. З історичної перспективи український загаль мав на думці створення під час виходу Першої світової війни в 1914 р. формации Українських Січових Стрільців, які відіграли важливу роль під час українського державного відродження в 1917-1920 рр.

У воєнній завірюсі, коли йшла на життя і смерть боротьба великих потуг гітлерівської Німеччини і союзницької Росії на українських землях, треба було в обороні українського народу створити й українську військову формацию. І тому постала Українська Повстанська Армія. Вслід за нею, як зв'язок української збройної формации, була створена Перша Українська Дивізія.

Навесні 1945 року Дивізія „Галичина” увійшла в склад Української Національної Армії, що її головнокомандувачем був генерал Павло Шандрук. З його наказу 25 квітня 1945 року на протибольшевський фронт в Австрії коло Фельдбаху воїни Дивізії склали присягу на вірність Україні. В тексті присяги були такі слова: „Присягаю Всеомученому Богові, не шкодуючи ні життя, ні здоров'я, скрізь і повсякчас під українським національним прапором боротися із зброєю в руках за свій нарід і свою Батьківщину. Україну. Так нехай мені допоможе Бог і Пречиста Мати. Амінь”. І, хоч від часу створення Дивізії проминуло вже 30 років, слова присяги є зобов'язуючими і в сучасному житті для дивізіянців і всіх нас поза межами Батьківщини.

За ці 30 років, що минули від часу створення Української Дивізії, народилася й виростало покоління українського народу. Україна перейшла Голготу Другої світової війни. Поза її межами з'явилася нова масова українська еміграція, що, розкидава по цілому світовому простору, тримає в руках прапор українського державного визволення. З'явилися нові герої в боротьбі за українську справу. За цей час ріки української крові пролилися на тернистому шляху до визволення. Ми віримо, що це ненадала! Бо за словами Головного Отамана С. Петлюри: „Кров, пролита для тієї мети не засихає. Тепло її все теплим буде в душі нації, все відіграватиме роль теплоюючого, трижовного ферменту, що нагадує неміснене й кличе на продовження розпочатого!”

Український Конгресовий Комітет Америки, в склад якого входять дві центральні організації колишніх воїнів-дивізіянців — Братство кол. Українських Воїнів Першої Української Дивізії — Української Національної Армії і Братство „Броди-Лев”, вітає їх у тридцятиріччя ювілейного святкування і кличе всі інші організації включитися у відзначення цього ювілею.

Український Конгресовий Комітет Америки

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО КАПЕЛЯНІВ ДИВІЗІЇ

Для відміни 30-річчя створення Української Дивізії Крайова Управа Братства кол. Воїнів І УД УНА в США видала „Ювілейну Сторінку”, яка появилася в „Свободі” з датою 14-го квітня 1973 р. ч. 70.

„Ювілейну Сторінку”, яка містить кілька статей-доповідей про Дивізію та п'ять фотознімків визначних постатей, зредував Олександр Луцький.

Між статтями у „Ювілейній Сторінці” є одна стаття під заг. „Капельняни Дивізії”, яка присвячена всім о. Капельням І УД УНА, що пішли під Броди і не вернулися, і тим, які тепер проживають на Заході. Між ними, що пішли під Броди і не вернулися, є згадка про капеляна 30-го полку піхоти о. д-ра І. К. Стервджоу, що вістка ця неввірна. О. І. К. як капелян 30-го полку піхоти мусів бути в заласній частині, з якої йому зразу вдалося вирватися і добитися до Львова, до тих, що його призначили капеляном, тобто до Митрополітичної канцелярії при св. Юрі, де він перебував до 12 квітня 1945 р., коли його вперше заарештувало НКВД.

Відбувши 12 років заслання, о. І. К. повернувся у свої рідні сторони в Бучачині, але там йому не видали паспортів на свій поїзд. В скорому часі він переїхав до Львова, де примістився в домі старців і де мешкав досюгідно. Щоб якось жити, влаштувався на працю в каменоломі при тесанні каменю.

Отже, о. І. К. не згинув під Бродами, а був заарештований у Львові НКВД, відвернувши засудження, повернувшись в Західну Україну і тепер живе у Львові.

Микола Чинкас

95% спожитого алкоголю у процесі метаболізму розкладається на воду і двоенне вуглець, залишаючи приблизно сім калорій з одного грама. Решта алкоголю виділяється з організму нирками, диханням, потінням тощо.

Засвоєння алкоголю із шлунка і кишків у різних людей — різне, і залежить воно також від містності напою, його кількості і харчування. Найвище алкоголь абсорбується у кров із тонкої кишки, отже, коли шлунок порожній, алкогольний напій дуже легко проходить у тонку кишку і там абсорбується. Тому людина відчуває швидше і міцніше дію алкоголю, п'ючи його на порожній шлунок, бо випитий трукот після їжі абсорбується далеко повільніше.

(Далі буде)

Д-р Михайло Данилюк

АЛКОГОЛЬ І АЛКОГОЛІЗМ

Вступ

(1)

Алкоголізм — справа не нова. Новіші часи, а зокрема ХХ століття позначається щораз більшим споживанням алкогольних напоїв всіма прошарками суспільства. В міру поширення вживання алкоголю наростають нові проблеми, стають яскравішими різні ускладнення, які він витворює, і на справу алкоголізму дослідники починають дивитися уважніше. досліджувати його іншими методами, оскільки попередні завели. Власне, не лише проблема алкоголізму, як такого, але взагалі споживання алкоголю починає набирати більшої уваги та викликати більше тривоги.

Алкоголізм захопив сьогодні весь світ, і нема країни, де б цим питанням не турбувалися, бо явище це творить ряд соціальних, економічних і медичних проблем. Вони почали сягати до глибини суспільного й особистого життя, творять наче нову епідемію нищівної сили. Навіть країни з тоталітарним режимом, як, наприклад, ССР, які звичайно ховають всякі свої недоліки, останніми часами не лише визнали існування цієї проблеми у себе, але й почали — своїми методами — кампанію проти неї, як це видно з їхніх публікацій.

ЗСА не є винятком у світовій ситуації. Власне, є навіть здогадки, що внаслідок високого добробуту цієї країни, продукції численних гатунків алкогольних напоїв, відносно дешевої на них ціни, число людей, які зловжи-

вають алкоголем, відсотково вище, як у багатьох інших країнах. Згідно з даними Департаменту Здоров'я, Освіти і Суспільної Опіки ЗСА, 85 мільйонів американців споживають алкогольні напої в такій або іншій мірі. З них бл. 6,5 мільйона осіб — це алкоголіки. Деякі дослідні центри визначають число алкоголіків навіть на дев'ять мільйонів, а загальне число людей, які вживають алкоголь — на 100 мільйонів. Медичні джерела приймають, що на кожних 15 осіб, які споживають алкоголь, припадає один алкоголік, що творить в сумі загальне число алкогольників у межах між 6-8 мільйонів. А проте, точне число алкогольників залишається нерозпізнаним, бо значне їх число переходить приватне лікування.

Алкоголізм завдає боліх ударів по суспільному життю, і яскравіші факти, що стосуються цієї проблеми, обговорюються у дальших розділах цієї брошури. Але треба звернути увагу на те, що питання алкоголізму вже давно вийшло поза межі п'яничого „свідрову”. бездомних, умовових людей тощо. Державні джерела подають, наприклад, що приблизно половина всіх автотранспортних катастроф, які кінчаються смертю, мають пов'язані з алкоголем, за третину пішоходів, убитих автомашинами, відповідала також алкоголь. Цікаве й те, що переважна більшість водіїв автомашин, які спричиняють смерть на шляхах — це алкоголіки. Лікарні — загальні і для умовових — наповнюються пацієнтами, що мають проблеми, зв'язані з алкоголізмом. Федеральне Бюро Інвестицій подає, що 40% усіх арештованих за пияцтво — це алкоголіки. Індустрія звитує, що робітники, внаслідок надмірного вживання алкоголю, втрачають на 22 дні річно більше днів праці, як інші робітники. Інші пророческі цифри обговорюються у розділі „Суспільство й алкоголь”.

Інакше кажучи, алкоголь сягає до суспільних і біологічних основ народу, він став великою загрозою. Медичні кола вважають алкогольним справжньому недугу.

Боротьба з лихом алкоголю проводиться трьома шляхами: 1. інтенсивними медичними дослідженнями у шу-

проклято скарпати концертни на „Перипу а Потребі“
або на інші добродішні пілі.

Клівленд відзначив Роковини Верховного Архископа

Старанням Т-ва за Патрі-архальний Устрій УКЦеркви Відділ у Клівленді, свято відзначив 10-річчя повернення Верховного Архископа з московської каторги і 81-річчя народження.

18-го лютого ц. р. в приміщенні банку „Вест Сайд Федерал“ при 5839 Радж Роуд у Пармі о 7-й год вечора відбулися Святочні Сходили при чисельній участі митрополита Клівлендського і Пармського Вікторія Сходили, голови Т-ва інж. Іван Фур вказав на ціль святочного зібрання, на історичні роковини, які відзначуємо, на неміждолю до нашої Церкви на рідних землях і в місцях нашого поселення, та наполегливу працю Верховного Архископа над об'єднанням нашої Церкви і Народу.

Молитву за щастявну дорогу і шалений поворот їх Блаженства. Блаженнішого Кир Йосифа з Бхаристійського Конгресу, за здоров'я, за ласки Божі для його племіння і праці та за світлу участь нашої Церкви у Бхаристійському Конгресі провів о. Ярослав Сірко, разом з о. Євгеном Воднярем, о. Іваном Орішківцем і о. Дмитром Павличенком.

Д-р Мирослав Мичковський у вступному слові вказав на велику ласку Божого Провидіння, що сьогодні на 18-ти літах каторжної праці в сибірських таборках Верховний Архископ є на волі, висуває ідею організації зовнішнього звернення УКЦеркви, став у її провіді, активізував і об'єднав навколо своєї ідеї маси мирян, став послідовним і безкомпромісним оборонцем традиційних прав і свободи в нашій Церкві і в нашому народі. Прегрент звернув увагу, щоб ми не зазнали цю велику ідею і Богом дану нам нагоду, яку висуває і очолює новий Мисей, Ісповідник Віри так, як це було у 1918-20 рр., коли через брак взаємної співпраці, брак єдності в провіді і народі, браку зрозуміння історичної відповідальності, ми тоді програли нашу змагання.

„Новий Прометей“ — автор Осипа Покровського, присвячений їх Блаженству Блаженнішого Кир Йосифа, відчитав д-р Ярослав Крижак. „На Сибірі каравсь, де дні примарами чорили, сніги ці спливали, вітри морозом тіло пронизували і душа костеніла — бо своєї правди зрештись не хотів. А тут під теплим сонцем, якось дивно, вторація слава сьогодні за завдя стала, душа теж костеніє і примара, бо їй відмовляють прав по-своєму Богові молитись...“

Доповідь — 10-ти ліття Верховного Архископа на волі — виступив інж. Іван Фур. Збільшення Верховного Архископа 9-го лютого 1963 р. було великою несподіванкою не лише для українців, але й для цілого світу, головно християнсь-

кого, було це чудо Божого Провидіння. У всій світовій пресі, не тільки в перших днях, але упродовж кількох тижнів не вгасав радісний шум на честь моральної величч і сильного характеру, що не встиг був зламати навіть такий жорстокий і вирафікований московський режим. Верховний Архископ віддержав ті всі моральні і фізичні зупинання, не заломився, і за словами папи Івана 23-го став прикрасою не тільки УКЦеркви, але всієї Вселенської Церкви.

Із привітом Первоіерарха Блаженнішого Кир Йосифа на волю, до Риму розпочалася нова доба в історії нашої Церкви і нашого народу. Історичні інститути Верховного Архископа на Ватиканському і Папському Синодах в обороні УКЦеркви були такими промовистими, що їх широко і прихильно з високими симпатіями коментувала світова преса, радіо і телебачення.

Ідея організаційного об'єднання і завершення нашої Церкви у диспорі патріархатом, Архископський Синод наших Владик під його головуванням, розбудова релігійно-громадського і культурно-наукового життя в Римі, тріумфальна подорож Верховного Архископа в 1969/70 роках, по всіх місцях нашого поселення, величчя Богослуження, стріча з головами і високими представниками латинських держав, міст, Церков, наукового світу, всі його вітальні, як голови УКЦеркви, як представника українського народу.

Ця надзвичайно велика і плідна праця Верховного Архископа на протязі 10 років на волі, при обмежених матеріальних засобах, при внутрішніх і зовнішніх неприхильних вітрах, перешкодах, амбіціях і пасивностях. Та всі неспіхи, не зломали постанов і плівки Верховного Архископа, він твердо і послідовно ступав до визначеної мети, вірив непохитно у правду Божу і до такої віри заклинає своїх вірних.

Верховний Архископ турбується і цікавиться не лише церковними проблемами, але також всіма іншими справами українського народу, до всіх він забирає слово, до всіх дає поради, заклинає до єдності, згоди, любові, пошанування думок і переконань другів.

Історія українського народу історія УКЦеркви записана в історичних сторінках цих 10 років надзвичайно активної і корисної праці, вони докорінно змінили думання вірних УКЦеркви і ввели їх на нові більш прості і широкі шляхи, якими вони підуть скорше і певніше до наміченої мети — патріархату. Святочні Сходили закінчили молитвою і многостайним Верховному Архископові.

Іван Фур

Звернення Головної Управи Т-ва „Бойківщина“

Видання історії області України більшістю перекручують і фальсифікують, політичні, культурні, народні і суспільні життя українського народу.

Щоб подати правду про наше життя на Рідних Землях, творяться регіональні комітети і товариства. На першому З'їзді: колишні мешканці Бойківщини у вересні 1970 р. створено Т-во „Бойківщина“, якого завданнями є:

— досліджувати культуру, мистецтво і побут бойків на обох боках Карпат, та зберегти його вклав у загальну скарбницю українського народу;

— популяризувати народну творчість і мистецтво серед мешканців інших частин української землі;

— збирати пам'ятки в Музеї „Бойківщини“;

— протестувати проти винищення архітектурних і інших культурних пам'яток, зокрема оригінального і архаїчного церковного дерев'яного будівництва;

— відзначувати і відзначати постаті Бойківщини.

Головна Управа, вибрана на тому З'їзді, старалася в міру спроможностей виконати доручені їй завдання. За два і півроку діяльності проведено таку важливу працю:

— видано друком 6 подвійних чисел „Літопису „Бойківщини“ з дослідним, мистецтвом і вартісним матеріалом. Цей журнал є одним із кращих регіональних видань на чужині;

— заложено „Музей Бойківщини“, який нараховує вже 715 експонатів. Крім численної літератури, знімків і журналів, в Музеї є також народна мода, дерев'яні вироби, писанки, образи, ікони, вишивки, ляльки в народній нощі та ін.;

— видано друком кольорові картки з ношею і писанками;

— підготовлено матеріал до збірника „Монографія Бойківщини“ та збірання на цю ціль кругло 8000 доларів;

— виготовлено кругло 100 пуделок із знімками церковного будівництва на Бойківщині, мапами, креслами та світлинами із культурно-життя на цій землі та влаштовано у Філадельфії двотижневий Виставку Церковного Будівництва та Мистецтва Бойківщини теж з показом народної нощі, віддані і окремим Відділом, присвяченим пам'яті гетьмана Сагайдачного;

Цікава доповідь в Мінеаполісі

„Інженери в медицині“ — це доповідь, яку англослов інж. Іван Сидоренко за запрошення голови місцевого Відділу ТУІА в Твин Сіті, інж. Степана Тисовського.

Інж. Сидоренко розказав про серце, як про незвичайної сили помпу, що виконує величезну працю на протязі цілого людського життя.

Зачинає її бадьоро й жваво, а з роками поступово сповільнює свій ритм. Воно зуживається, як і кожна машина, що її треба або змінити, або скріпити. Серце часом потребує помічника — приятеля, який вормує його удари чи пульс. Тут на допомогу спливає приятель, якого називають пейсмейкером, чеську вив'язують із своїх обов'язків. При співпраці інженерів з хірургами, ми звільняємо постапувати на шлях до шугучого серця. Певно, що був такий стан, що нічого тут не допоможуть лікарі, ні апаратура. Згаданий пейсмейкер може бути вміщений зверху людського організму або під шкі-

— відзначено 350-ліття гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, у рідженні Бойківщини, окремо Зустріччю на Союзівці, виданням одного числа „Літопису“, включно з матеріалами про Сагайдачного, видано пам'яткові конверти і картки з портретом Сагайдачного, та пороблено старання, щоб ціла українська громада на чужині відзначала пам'яті цього великого гетьмана України. Відділ нашого Т-ва в Чикаго адлаштував величезний концерт у честь Сагайдачного.

У днях 8 і 9-го вересня ц. р. відбулися на Союзівці в Керонісвилі, Н. Й. Другий З'їзд кол. мешканців Бойківщини. Щоб цей З'їзд вийшов успішно і був справжнім ланкою Регіональним Союзом, мусимо до нього відповідно підготуватися.

Дорогі Крайняки! Силуйте у свої місцевості з'ясувати наших країнців, поінформуйте про нашу діяльність, та заохочуйте всіх взяти участь в її З'їзді. Призначення замовляють безпосередньо на Союзівці, а зголювання участі пересилайте до Головної Управи на адресу: 2222, Брандівіне Ст. Філадельфія, Па., 19130, ЗСА.

Ставайте всі передплатами „Літопису Бойківщини“, а допоможете зберегти цей цінний дослідний журнал і на майбутнє.

Ставайте членами Т-ва „Бойківщина“, вилучаючи членську вkladку 3 дол. річно.

Присилайте життєписи визначних постатей Бойківщини, та історію ваших громад, щоб помішувати у „Літописі“ і в наших виданнях. Перешліть збірки на Видавничий Фонд „Монографії“ та „Літопису“ — присилайте свої пожертви.

Притримуйте експонати на виставку та привезіть на З'їзд.

З'їзд підготує окремо вибраний Комітет в складі: голова — мгр Митрон Утриско, секретар — Зоя Коморовська і скарбник Митрон Баранський.

У всіх справах звертайтеся на адресу Головної Комітету: 2222, Брандівіне Ст. Філадельфія, Па., 19130, ЗСА.

За Головну Управу Т-ва „Бойківщина“:

о. Станіслав Дашо голова

мгр Митрон Утриско секретар

Василь Пакулук

Концерт бандуристок у Глен Ков

У неділю 22-го квітня ц. р. у манастирі св. Йосафата у Glen Cove, N.Y., відбувся концерт молодих бандуристок-співачок, Олені й Вірі Шумилович, студенток Українського Музичного Інституту в Нью Йорку, класич. проф. Романа Левницького.

Отці, ченці, новини та світські гості раділи цією несподіванкою, пригостовано о. Ігуменом Олександром Гавалюком, який запросив бандуристок, щоб співом і грою на бандурах розважили меш-

УКРАЇНСЬКІ ПАРАФІІ І ГРОМАДИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ПРОГРАМА ВІДВІДИН У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд (О. Гайський). — До українців метрополітального Клівленду та до колишніх міст: Дорейну, Еллірі, Акрону, Кентону, Янгстауна — наближаються величч, чи не найбільшч в історії місцевого українського населення, дні. В час 15-17 травня до Клівленду завітає Ісповідник віри, рівноапостольний Верховний Архископ Кардинал Йосиф Сліпий. Гість прилетить на літаку Діакона Гопкіна, в Клівленді, в вівторок, 15-го травня, о год. 5:14 по полудні.

Після короткого привітання на літаку, Верховний Архископ відвідає парафію церкви св. Андрія, при Гері Роуд, у Пармі. З'їждо з інформацією створеного для вішанування Відвідувача Церковно-Громадський Комітет, Осередком святкувань буде середом, 16-го травня. Ця діяльність почнеться о год. 9-й ранку торжественно Архископською Службою Божою, яку, в со-служінні церковних достойників, відправити Верховний Архископ у великій Авдиторії школи св. Йосафата, при Стайт Роуд, ч. 5720. О год. 3-й по полудні тієї дня, Ісх. Блаженнішого вітатимуть офіційні представники міста

і стейту на положеному в центрі міста Паблік Сіквер-І, де, в пошану Гостя буде піднесений український прапор. Далші вітання відбуватимуться в будинку Міської Ради, де посади міста Ралф Перк вручатимуть Гостеві символічні ключі до міста. Після привітання, там же відбуватиметься пресова конференція для всіх засобів інформації, як преса, радіо, телебачення й інші.

Українська Громада вітатиме свого Владика Владика мистецькою програмою у чері того дня на величавому Зустріччю Венеті, який відбуватиметься в найбільшому приміщенні міста і стейту — Конвеншен Сентер Паблік Авдиторіум, 1220 Східна 6-та вулиця, поблизу Паблік Сікверу.

В четвер, 17-го травня, Блаженніший о год. 9-й ранку відвідає матірну церкву св. ап. Петра й Павла, при вул. Коледж і Західній 7-ми, а потім церкву св. Марії на Сході Клівленду.

Відвідини закінчатимуться прощаннями Гостя і оточення до положеного в тій же частині міста Городу Української Культури. Після того Блаженніший відіде до Пітсбургу.

Подібні заходи для зустрічі і привітання та їх відгуків ведуться в Пітсбургу, Детройті, Чикаго і в Нью Йорку, про що в даліших виданнях „Свободи“.

17-го березня ц. р., о год. 7-й вечора в церковній залі св. Вас. Великого в Ляпінні, заходами трьох Комітетів: парафіального св. Вас. Великого, „Провісній“ і Батьківського комітету Рідної Школи, влаштовано мило несподіванку проф. С. Гебі, з нагоди його 65-ліття та відходу на пенсію.

У товаристві дружини — Ольги, сина — інж. Ігоря з жінкою і двома внучками у війшов Ювіля на залу, під бурхливий оплески привітних. Голова Батьківського комітету Рідної Школи, проф. Савен Кіпак відкрив свято та представив репрезентативу головного стола, описав попросив о. Вас. Бринявського перекласти молитву. По молитві внісено тост многоліття Ювілятові.

Катерина Іваніло, Анна Кіра, Катерина і Гафія Біжик, Ольга Дячшині і Анна Гіба обслужили гостей вечерею.

Після вечери церемонією свята керувала вчителька Рідної Школи Т. Мороз. Від парафії св. Вас. Великого, „Провісній“ ЛУКЖК, Батьківського комітету Рідної Школи і Курсії Українознавства склали привіт: Василь Кіпак, Катерина Іваніло, Ігнат Біжик, Іван Геба і Дарія Михайлик, яка від присутніх вручила Ювілятові подарунок — два томи англословного Енциклопедії Українознавства.

Особисті привіти склали: син — Ігор, сестричок — Василь Готра і інж. Василь Кравець. Головними доповідцями були Осп Дячшині і о. Вас. Бринявський. Пан Осп Дячшині — одосельчанин і сусід із села Черча та друг шкільної лавки Ювілята, розказав про життя проф. С. Гебі від найменших літ по сьогодні, де він поставився про приїзд його до Канади і найбільше причинився до відзначення цього свята.

Отець Василь Бринявський привітав проф. С. Гебу, якого знав ще з Перемішля, як доброго організатора і

працівника та побажав йому доброго здоров'я і якнайкращих успіхів в громадській праці.

Головний радий і обласний організатор УНСоюзу Василь Дідюк з Торонта привітав Ювілята від УНС та упрямив вечері дотепами.

Проф. С. Геба сьогодні працює у різних громадських комітетах, а також викладає історію і географію на Курсах Українознавства у Ляпінні; він є головою Контрольної комісії парафії св. Вас. Великого і 465 Відділу УНСоюзу та головою читальні „Провісній“. Серед епіграматів він пишеться великою пошаною. Наприкінці Ювілят сердечно подякував усім за мило несподіванку, зокрема земляковій Оспові Дячшинів за щирі слова та пригадку з молодих літ.

Т. Мороз

„ЖИВУЧІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ“

Нью Йорк. — Цієї п'ятниці, 11-го травня, Літературно-Мистецький Клуб і 64-й Відділ Союзу Українок Америки спільно відзначать трагічне 40-річчя Великого Голоду в Україні вечором о год. 8 п. з. „Живучість українського народу“. Участь приймають пані: Люба Волинська, Марта Савицька й Оксана Шур, а вечором проведуть п-ні Христина Навроцька. Початок — год. 7:30 вечора.

Після вечери церемонією свята керувала вчителька Рідної Школи Т. Мороз. Від парафії св. Вас. Великого, „Провісній“ ЛУКЖК, Батьківського комітету Рідної Школи і Курсії Українознавства склали привіт: Василь Кіпак, Катерина Іваніло, Ігнат Біжик, Іван Геба і Дарія Михайлик, яка від присутніх вручила Ювілятові подарунок — два томи англословного Енциклопедії Українознавства.

Особисті привіти склали: син — Ігор, сестричок — Василь Готра і інж. Василь Кравець. Головними доповідцями були Осп Дячшині і о. Вас. Бринявський. Пан Осп Дячшині — одосельчанин і сусід із села Черча та друг шкільної лавки Ювілята, розказав про життя проф. С. Гебі від найменших літ по сьогодні, де він поставився про приїзд його до Канади і найбільше причинився до відзначення цього свята.

Отець Василь Бринявський привітав проф. С. Гебу, якого знав ще з Перемішля, як доброго організатора і

працівника та побажав йому доброго здоров'я і якнайкращих успіхів в громадській праці.

Головний радий і обласний організатор УНСоюзу Василь Дідюк з Торонта привітав Ювілята від УНС та упрямив вечері дотепами.

Проф. С. Геба сьогодні працює у різних громадських комітетах, а також викладає історію і географію на Курсах Українознавства у Ляпінні; він є головою Контрольної комісії парафії св. Вас. Великого і 465 Відділу УНСоюзу та головою читальні „Провісній“. Серед епіграматів він пишеться великою пошаною. Наприкінці Ювілят сердечно подякував усім за мило несподіванку, зокрема земляковій Оспові Дячшинів за щирі слова та пригадку з молодих літ.

Т. Мороз

„ЖИВУЧІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ“

Нью Йорк. — Цієї п'ятниці, 11-го травня, Літературно-Мистецький Клуб і 64-й Відділ Союзу Українок Америки спільно відзначать трагічне 40-річчя Великого Голоду в Україні вечором о год. 8 п. з. „Живучість українського народу“. Участь приймають пані: Люба Волинська, Марта Савицька й Оксана Шур, а вечором проведуть п-ні Христина Навроцька. Початок — год. 7:30 вечора.

Після вечери церемонією свята керувала вчителька Рідної Школи Т. Мороз. Від парафії св. Вас. Великого, „Провісній“ ЛУКЖК, Батьківського комітету Рідної Школи і Курсії Українознавства склали привіт: Василь Кіпак, Катерина Іваніло, Ігнат Біжик, Іван Геба і Дарія Михайлик, яка від присутніх вручила Ювілятові подарунок — два томи англословного Енциклопедії Українознавства.

Особисті привіти склали: син — Ігор, сестричок — Василь Готра і інж. Василь Кравець. Головними доповідцями були Осп Дячшині і о. Вас. Бринявський. Пан Осп Дячшині — одосельчанин і сусід із села Черча та друг шкільної лавки Ювілята, розказав про життя проф. С. Гебі від найменших літ по сьогодні, де він поставився про приїзд його до Канади і найбільше причинився до відзначення цього свята.

Отець Василь Бринявський привітав проф. С. Гебу, якого знав ще з Перемішля, як доброго організатора і

ПРИВІТАЛЬНИЙ БЕНКЕТ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИСКОПА У ФІЛАДЕЛФІІ

Філадельфія. — Бенкетом — програмова Комісія Громадського Комітету для привітання Блаженнішого Верховного Архископа кардинала Йосифа Сліпного повідомляє, що Привітальний Бенкет на пошану Високого Гостя відбуватиметься в неділю 13 травня ц. р. о год. 7-й вечора в готелі Шератон, а не 17 травня, як було подано у „Свободі“ ч. 82 з 4 травня цього року.

КЛИМ ТРОХИМЕНКО У ПАРИЖІ

Париж. — Відомий у Америці мистець Клим Трохименко відвідає редакцію тижневика „Українське Слово“ в Парижі, про що повідомлено в тій газеті з 25 березня: „Кременний волиняк із Житомирщини, воєн Української Армії, проживав з 1921 р. у Львові. Малювати почав у 1943 р. до ЗСА перемав 1950 р. За цей час мав 17 індивідуальних виставок“. Згадав також, що Клим Трохименко є на списку оригінальних мистців у ЗСА, і що на 170 привітчик у тому списку з українців є лише він та О. Грищенко. У своє 75-ліття мистець готує монографію, яка вийде з друку у Мюнхені. У ній буде понад 100 фотопортретів, у тому й кольорових, та 52 стор. тексту різних авторів рецензій і пресових відгуків.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, ВІЗНЕС, ЗЕМЛЮ? УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 - Second Avenue New York, N.Y. Tel: 477-6400

Ньюарк, Н. Дж. НА ПРОДАЖ 1-РОД. ДІМ В добрім стані, город, 3 спальні, гараж, велика сука плинний, невелика школа і церква св. Івана Хрестителя. Ціна \$22,500. Tel: 371-3156

ДІМ НА ПРОДАЖ 1-РОДНИЙ Околиця Valleyburg і So. Orange. Частинно мурований, огорожений, багато гарних квіток, 4 спальні, кухня, ідальні, вітальня, 2 ванні, 2 гар., отримав ліцензії, робота в пивні. По імф. тел. 372-1762.

ВСТУПАЙТЕ в глени УНСоюзу!

ВСТУПАЙТЕ в глени УНСоюзу!

HELP WANTED MALE

MACHINIST Lathe and milling work. Modern facilities, good pay, hospitalization and life insurance plus overtime. MICROMAT CO. Call (201) 664-3777 Hillsdale, N.J.

PORTERS (2) FULL TIME 7 a.m.-3 p.m. SHIFT FULL TIME 3 p.m.-11 p.m. SHIFT Contact Personnel (201) 968-6000, Ext. 806 COLLEGE OF MEDICINE & DENTISTRY OF N.J. BUTGERS MEDICAL SCHOOL RARITAN VALLEY HOSPITAL Greenbrook Road Green Brook, N.J. An equal opportunity employer

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦІПРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ГАНТЕР-ЛЕНСІНГТОН, Н. Й. Площа 12 Акрів 500 футів до дороги, доступ до ріки. Чудова положення на горі. Захоплюючий вид на сусідні гори. Можливість поділу на кілька площ. Ціна 2,000.00 дол. за акр. РОМАН РИЧОК, REALTOR 1302 Springfield Avenue Irvington, N.J. 373-6434

ТАРЗАН, Ч. 6923. Утряті рятують Тарзана

ARKA Company DEPARTMENT STORE 48 E. 7th St. Tel. GR 3-3550, New York 10008 НОВИ БЕНІЖКИ: Задавайте літературу; „Більше“ Освітлого. Стас Каліниць, „Фермент“ in to Юнаїт, в амер. мові.

Різне

Українське Високошкільне Бюро ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel: (212) 475-7450

ВИСЛАБ ПАЧКИ з ОДЯГОМ І КАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до ООСР. Маса на складі все потрібне до шкільної. Послання також РВ-ЛЕВІ ПЕРТИКАТИ і працьмисля ПАЧКИ до ПОЛІЦІЇ (таким чином реєр). Урэд, години: від понед. до суботи 8:30 — 6:00 веч. В неділю від 10 до 3 по пол.

Відступно старший особи СПАЛНЮ 3 УЖИВАННЯ КУХНІ в Керонісвилі, Н. Й. Мокна вже Ідаль. Tel. (914) 626-8119

MALE & FEMALE PRODUCTION WORKERS & MAINTENANCE M-W Incentive and hourly rates, full benefits, 1st shift, 5 miles south of Somerville, N.J., on Valley Rd. off Rt. 206. Clow Corp., (201) 528-2800.

GENERAL HELP Material handlers, 1st & 2nd shift. White Stone Products. Corp. A professional mgr. of hospital & professional disposable products is hiring for exp. facilities. Faces Rt. 287 in Piscataway, N.J. Benefits include hosp. life ins. paid vac. + 13 paid holidays. Apply in person. White Stone Products Corp. 40 Turner Pl. Piscataway, N.J. E.O.E.